

Iran Data Portal

Speaker or Agency: Ayatollah Sanei
Title: Fatwa on Mohareb
Language: Persian
Western Date: 3 March 2010
Persian Date: 12 Esfand 1388
Source: Ayatollah_Sanei_3.3.2010 (Persian)

After the release of a denial from the office of Grand Ayatollah Makarem-Shirazi regarding the so-called Fatwa that was said by the court to have been issued by him and was used as the base for issuing a death penalty for a 20-year old student for allegedly throwing two pieces of stone at plain clothes militia that were brutally beating peaceful demonstrators, the office of Grand Ayatollah Saanei also issued a Fatwa today that stated "When an group of people have an objection to the actions and behaviors of the government and express that, not only they are not enemies of God and their action is to defend their rights but also their objecting is allowed – and even in some cases – is religiously mandated."

معیار تشخیص محارب

معیار تشخیص محارب چه می باشد و مجازات آن چیست؟

جواب- آنچه از مجموع کتاب و سنت و فتاوی فقهاء استنباط می شود و حق در مسئله است اینکه محارب کسی است که برای ایجاد رعب و وحشت و ناامنی در جامعه و سلب آزادی های مردم، بوسیله سلاح اقدام نماید و موجب ترس و وحشت مردم باشد؛ آن هم به نحوی که فساد در ارض بر آن صدق نماید. علی هذا هر گروه یا

جمعیت متشکلی که در برابر حکومت مشروع و قانونی که حافظ نظم و امنیت جامعه و اجراء عدالت است، برای ایجاد ناامنی و هرج و مرج و فضای رعب و وحشت قیام مسلحانه نماید، افرادی از آن جمعیت که سلاح بدست گرفته و عمل محاربه را انجام دهند که صدق محارب بر آنها صورت گیرد، محارب می باشند و بقیه آنها حسب نظر اینجانب تبعاً للفقهاء لاسیما المحقق فی الشرایع الذی قرآن الفقه و صاحب الجواهر، به خاطر اصل و احتیاط و خروج از نصوص، محارب نبوده گرچه مجرم و گناهکار و مستحق تعزیر می باشند و اما اگر کشیدن اسلحه برای ترساندن چند نفر حقیقی یا حقوقی بدون آنکه جنبه عمومی داشته باشد بلکه برای اغراض شخصی و اختلاف با آنها باشد، محارب نمی باشد و فساد فی الارض بر او صدق نمی کند.

و ناگفته نماند هرگاه جمعیتی متشکل، به اعمال حکومت و رفتار آن اعتراض داشته باشند و اعتراض خودشان را بیان نمایند قطع نظر از آنکه قطعاً محارب نمی باشند و عمل آنها مشمول عنوان دفاع از حقوقشان و تظلم از ظلمی است که بر آنها رفته؛ نه تنها جایز بلکه در برخی از مراحلش واجب می باشد؛ فعلی هذا از نسبت محارب دادن به آنها و امثال آنها آن هم با انتخاب مجازات کشتن و اعدام که از مصادیق افتراء به اسلام و از اکبر کبائر است، به خداوند عز و جل باید پناه برد.

و اما مجازات محارب در فرض اثبات با شرایط ذکر شده، یکی از چهار موردی است که در کتاب و سنت آمده و در کیفیت اجراء آنها اختلاف فراوان بین فقهاء وجود دارد که آیا به نحوه تخییر است یا ترتیب؟ و قطعاً برای رعایت احتیاط در دماء، قتل و یا صلب منجر به کشته شدن را باید محکمه و قانون، مختص بموارد بسیار نادر همانند عملیات های تروریستی بدانند و در موردی اجراء کند که جامعه آن را مناسب با جرمش بدانند و سبب مفسده و وهن به اسلام نگردد و چگونه چنین نباشد با اینکه کشتن، از مجازاتهایی می باشد که اگر بعد معلوم شود اشتباه بوده قابل جبران نمی باشد.

16 ربیع الاول 1431